

Immaculada? De cap manera!

written by Pere Grau i Rovira | 26 de juliol de 2021

Ha durat molt –massa– fins que institucions europees han començat a reaccionar contra les vulneracions de drets humans a Espanya, en el conflicte català. La justícia europea ha fet els primers passos. Però seria desitjable que altres institucions, com el Parlament Europeu, es despertessin del somni de la “immaculada democràcia espanyola”. L’ús de programes d’espionatge israelians per part de Turquia i altres règims autoritaris contra polítics de l’oposició i contra periodistes ha despertat indignació a tot arreu. Que Espanya també figura entre els delinqüents, exclusivament en relació amb Catalunya, com ha fet públic Microsoft (vegeu l’apartat “Espanya” en aquest [article](#)), no s’hauria d’escombrar sota l’estora. Tant més que més tard s’ha conegut que l’eurodiputat català Carles Puigdemont també figura entre els “vigilats”. Si això no és motiu de protesta per part del Parlament Europeu, hom es pregunta què ha de passar encara per motivar-la.

La “immaculada democràcia espanyola” segueix actuant a Catalunya com el proverbial “elefant a la botiga de porcellanes” i malgrat totes les violacions de drets fonamentals i de normes europees, encara creu que té raó. Això s’ha demostrat una altra vegada en el cas següent:

Iu Forn és un brillant periodista català, que en els seus articles –que sovint escriu amb mordaç ironia– sempre l’encerta, toqui el tema que toqui. Com ara una altra vegada en un article al diari català digital *Nacional.cat* (20.07.21) (https://elnacional.cat/ca/opinio/iu-forn-indepes-llico_630560_102.html). El títol (*Els indepès haurien d’haver après la lliçó*) cita paraules de la ministra espanyola Isabel Calviño en una entrevista a la ràdio espanyola SER. La Sra. Calviño és la nova ministra de relacions del govern central amb les autonomies i a més portaveu del govern.

Si avui cito aquí als meus estimats lectors fragments llargs de l'article, ho faig perquè crec que el Sr. Forn, en aquest article, ha resumit i desemmascarat molt bé els bruts mètodes de la persecució de molts catalans per part d'una arbitrària justícia espanyola.

La ministra va dir, responent a una pregunta del periodista sobre què passaria si els exiliats catalans tornessin: "Els hi aplicariem la Constitució i la llei". Aquesta frase que sembla ser tan raonable, la comenta el Sr. Forn així:

"Quina Constitució?, la que interpreta al seu gust la majoria de magistrats del TC (...) i que fins i tot denunciïn els altres membres del tribunal? I quina llei, la que diversos organismes jurídics europeus diuen que l'Estat espanyol ha vulnerat repetidament, està vulnerant encara avui i no fa cara que deixi de vulnerar? La llei que fins i tot fa que Amnistia Internacional es posi les mans al cap quan veu les sentències?"

I llavors ve la presumptuosa frase de la ministra: "Jo crec que haurien d'haver après la lliçó". I Forn crida l'atenció sobre què representa en realitat aquesta senzilla frase. És a dir, que la ministra (i el govern "d'esquerres" al qual representa) creu que la reacció de l'Estat va ser correcta. I com a conseqüència, opina el Sr. Forn, això significa que el govern de PSOE i Podemos validen els següents punts (aquí m'he permès simplificar un parell d'enginyoses filigranes idiomàtiques de l'original per facilitar-ne la comprensió als alemanys):

1- L'estratègia del PP, de primer deixar podrir la qüestió sense moure ni un dit i després anar a hòsties amb població que exercia el seu dret a la protesta pacífica, 2/la decisió d'usar els cossos de seguretat per inventar fets que després eren judicialitzats per la fiscalia per facilitar als jutges la sentència desitjada. 3- L'estratègia d'enviar servidors públics a mentir a un judici. 4- La maniobra d'obligar a

diversos servidors públics que relacionessin davant d'un tribunal un moviment que sempre ha estat pacífic amb el terrorisme. 5- La tàctica de l'Estat, en connivència amb diversos mitjans de comunicació, consistent a inventar activitats violentes de persones per manipular l'opinió pública, el relat polític i l'activitat judicial (...), i 6- La decisió, a través del Tribunal de Cuentas d'arruïnar econòmicament els empleats públics que feien la seva feina i els dissidents en general".

Grans trasbalsos mundials i catàstrofes com les inundacions que a Alemanya ja han causat més de 300 morts i destrosses terribles no impedeixen pas que Europa critiqui les transgressions dels drets humans a Hongria i a Polònia i que prengui mesures en contra. El mateix es "mereix" Espanya ja des de fa temps.